

Om Shanti Om

Bollywoodul a făcut furori anul ăsta la Berlinale. Acum a venit rândul TIFFului.

PAGINA 6

InterogaTIFF

Sebastian Lelio, câștigătorul Trofeului Transilvania de anul trecut se întoarce la Cluj în chip de jurat.

PAGINA 10

APERITIFF

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA

Ediția 7, 30 mai – 8 iunie 2008, Cluj-Napoca

Publicație oficială a TIFF
#3, Duminică, 1 iunie 2008

www.tiff.ro

Prezentat de:

Ziua Doc'n'Roll

TIFF-ul e la ediția 007, Doc'N'Roll, secțiunea care și-a propus să ne aducă mult mai aproape legendele și ciudăteniile muzicale contemporane, e abia la a 3a, dar vine tare din urmă. A început mai modest (4 titluri), dar bubuitoare (cu *Some Kind of Monster*) în 2005, ca „Rockumentar”, pentru a se preschimba începând din 2006 în D'n'R. Care a tot crescut de atunci.

Joe Strummer

Iar amploarea fără precedent de acum (11 titluri!) se datorează în mare măsură insistențelor și eforturilor celor de la HBO care, credeți-ne, chiar au făcut tot ce se putea pentru a sprijini cea mai *cool* secțiune a TIFFului.

E dificil să nu începi să trepidezi când auzi de documentare muzicale. Mai ales când acelea se concentrează asupra câtorva dintre cele mai interesante, iconice, singulare figuri ale culturii pop. Cu doza de (ne)seriozitate aferentă. Drept care vă recomandăm răspicat să nu vă petreceți Ziua Copilului în parc sau la înghețată, ci, indiferent de anii adunați în buletin, să lăsați un pic liber măcar adolescentul dependent de sunete și ritmuri din voi și să vă înfundați pînă tîrziu în noapte în Cinema Arta, ca să vedeți o zi întreagă de portrete-concerte-manifeste-evocări... De la inclassabila Patti Smith (*Dream of Life*) la cel puțin la fel de influentul Lou Reed cîntîndu-și *Berlin*-ul, trecînd prin amuzamentul

APERITIFF / 2

Pixies

decerebrat al unor Red Hot Chili Peppers, încrâncenarea unor veterani ai protestelor într-o țară aflată iar în război și/mai ales cu ea însăși – *CSNY/ Déjà vu* – anarhia totală ca formă de refuz a norm-alizării (*Weltrevolution*) și, nu în cele din urmă, o evocare tandru-întrebătoare a lui Joe Strummer, *The Future Is Unwritten*. Dar s-o luăm metodic. E greu de găsit o modalitate mai frumoasă de a-ți începe dimineața (10.30) decât ascultând cadența sacadat/ incantatorie a vocii lui Patti Smith povestindu-și în frânturi, amintirile, tinerețea, prietenii și eroii dispăruți – de la William Burroughs la fotografatul care a imortalizat-o incomparabil, inclusiv pe coperta albumului *Horses*, Robert Mapplethorpe – locurile și oamenii apropiați, cîntînd, pictînd și recitîndu-și poemele. Totul bricolat de regizorul-fotograf Steven Sebring din mulți ani și nenumărate ore filmate. Apoi, la 12.30, *RHCP: Fără titlu* – pen-

tru că nu e nevoie de vreunul cînd vorbim despre una dintre cele mai bine vîndute mărci de *entertainment muzical* ale ultimului deceniu. Dacă vă plac RHCP și vreți să pătrundeți pînă în intimitățile profunde (la propriu) ale trupei, dacă vreți să vedeți ce e în spatele unora dintre cele mai colorate videoclipuri rock din lume și, nu în ultimul rînd, pur și simplu dacă vreți 75 de minute de divertisment pur, acesta e unul dintre filmele care nu trebuie ratate la această ediție de TIFF. Schimbare de ton, apoi, cînd Neil Young (și regizor) narează, în *CSNY/ Déjà vu* (15.00), aventurile proaspăt reuniților Crosby, Still, Nash & Young pentru un turneu („Freedom of Speech”) și o nouă filă din revolta lor împotriva unui sistem ce începe să dea semne crescînd-represive. Iar reacțiile audienței, mai ales prin statele tradițional republicane, merg de la hilar la înspăimîntător. Plus că reporterul de front Mike Cerre îi însoțește și obiectivează pe traseu. 17.30 e momentul *Revoluției mondiale*, cea mai provocator/ scandaloasă intrare a secțiunii, portretul vienezului Stefan Weber și al trupei sale, Drahdwaberl (care a trecut deja de 40 de ani și nu dă semne de oboseală), amestecînd pirotehnia și destrăbălări scenice, cameleonisme à la Zappa, spirit punk și variațiuni blues. Plus o poveste neconvențională cu o găinușă zisă Hilde. Despre *Joe Strummer: viitorul e nescris* (20.00) chiar nu are rost să vă spunem nimic, numele acestui simbol punk (și nu doar) ar trebui să fie suficient. Ca și vocea lui, luată din fascinantele programe radio de care s-a ocupat o vreme. Iar încheierea noptatecă (22.30) a seriei muzicale e, credem, perfectă și ea – *Lou Reed: Berlin*, i.e. aproape o oră și jumătate de planuri apropiate, în clar-obscur, punctate de ceva viniete eterice, în care patriarhul *underground* și avangardist își cîntă mult neînțelesul album despre drogați înamorați, dependențe și abuzuri. Filmat de Julian Schnabel... Drept care, o dată ce Lou va fi sfințit bonusul *Sweet Jane* și sala lui se va topi în negru (iar a voastră se va lumina), puteți porni spre casă pășind în oricare dintre ritmurile zilei. ■

– CARMEN MEZINCESCU ft. TOMA PEIU

TIFF la cald

Aseară dublă premieră în România: Drive In Cinema & Shine a Light

Cităm o sursă de la fața locului: „mașini, muzică, oameni în mașini, pe mașini, lingă mașini... Se auzea foarte bine și în mașini și afară, însă nu e indicat să parchezi prea în față pentru că riști să nu vezi titrajul. Oamenii cîntau, unii se suiseră pe mașini, beau, alții erau în mașini și numai la film nu se uitau, a fost o atmosferă de concert.” Va să zică, îndrăznim să credem, sfaturile noastre au fost ascultate. În seara asta însă se schimbă foaia. La Drive In vă așteaptă cîștigătorul Ursului de Aur de a Berlin, *Trupa de elită*, un film brutal cu polițiști corupți în favella braziliană la care vă veți îmbăta cu adrenalină mai rău decît cu altceva. Iar dacă vă gîndiți să amînați, trebuie spus că Drive In va funcționa la Iulius Mall pînă pe 2 iunie. ■

Echipa AperiTiff

Laura Popescu,
Anca Grădinaru – editori
Carmen Mezincescu – editor executiv
Cristi Mărculescu, Jorn Rossing

Jensen, Miruna Vasilescu, Toma Peiu,
Mark Racs, Radu Meza, Alexandra
Constandache, Cristina Cirligeanu,
Andrei Rus, Andreea Liutec

Design: Carmen Gociu
Ilustrație: Matei Branea
Distribuție: Ionuț Husti

Tipărit cu sprijinul
Ziarului Clujeanului
Tipografie: Compania de Producție
Tipografică Cluj

Drive In

Trupa de elită

Dincolo de baricadele din Cidade de Deus, se află trupele de elită ale poliției braziliene. Un fel de pușcași marini duri, nemiloși și de grabă vărsători de sînge prin ghetto-urile controlate de traficanții de droguri. Aproximativ invulnerabili, aparent incoruptibili. Spusă de un tînăr comandant, povestea (reală) din film nu este lipsită de parti-pris-uri, dar are marele merit (de a fi luat un Urs de aur la Berlinala din acest an și) de a pune în scenă, fără false pudori, agresiunile comise și adversitățile generate de brigada din titlu. Impactul rezultă din aproximarea cinema-verité-ului minimalistico-realist. Ca singur minus discutabil ar fi o ușoară supradoză de testosteron și nobile idealuri. Și nu uitați că viețile citorva săraci-drogați chiar nu contează atunci cînd vine vorba de securitatea preasfîntului posterior al defunctului Papă. ■

- CRISTI MĂRCULESCU

Votul Publicului

Hip-Hop-ul ca o armă / Slingshot Hip Hop **4,02**
 Shine a Light **4,00**
 Primii ani din viața lui Erik Nietzsche: Partea I **3,97**
 În rolul victimei / Izobrazhaya zhertvu **3,90**
 Fețe acoperite / Sakli yuzler **3,83**
 Legături de sînge / Lat den ratte komma in **3,79**
 Import/ Export **3,76**
 Casa dintre cîmpuri / The House in the Fields **3,68**
 Arca rusească / Russkiy kovcheg **3,67**
 Bere cu ou / Malta con Huevo **3,60**

Cîștigătorii concursului Nescafé „Votează cel mai bun film” de azi sînt: Gheorghe Stănescu și Marius Vaida

Competiție

Zona

Pentru fiecare utopie există cîteva distopii. La zona este una dintre distopiile generate demult iubitul (și după părerea unora UNICUL) nostru capitalism. Pe creasta unui deal, un cartier rezidențial luxos iese, ca o pustulă înconjurată de sîrmă ghimpată și garduri electrificate din epiderma de cocioabe și blocuri mizere. Zona are un statut aparte, dincolo și peste legile făcute pentru plebea muritoare.

Dacă și cum se vor aplica atunci cînd în zonă intră trei spărgători, cum escaladează paranoia și alunecarea dincolo de limitele umanului unor personaje, rămîne de văzut. Rodrigo Plá manevrează impecabil un thriller politic nihilist și crîncen, punere în context a unor cuvinte scrise cu ceva scole în urmă de un anume Dante Alighieri-Lasciate, ogni speranza, voi ch' entrate... ■

- CRISTI MĂRCULESCU

Supernova

Problema cu țînțarii și alte povestiri

Cetățenii orașelului bulgăresc de pe malul Dunării se confruntă cu o problemă majoră: țînțarii. Însă în spatele ei se ascunde de fapt drama unei comunități, victimă a fostului regim comunist. Balene, cenușiul oraș-sat e locul unde ai impresia că timpul a încremenit. Fiecare își trăiește povestea prin prisma amintirilor și cu speranța unui viitor opulent. Sărăcia lor o recunoaștem în jurul nostru, motiv pentru care zîmbim pentru a putea suporta realitatea lor, nu departe de a noastră. Dincolo de aceste aspecte, filmul te amuză reușind să surprindă capacitatea locuitorilor de a face haz de necaz în cele mai originale moduri posibile. Ignoranța e salvarea unora și păcatul altora care s-au trezit într-o comunitate și zonă lipsită de perspective însă speranța naivă e arma cea mai de preț a tuturor.

Suvenirul e asigurat fie că ai intenția sau nu, pișcătura de țînțar nu iartă pe nimeni nici măcar speranța umililor locuitori ai orașelului bulgăresc. ■

- ANDREIA LIUTEAC

APERITIFF / 4

Must See

Deodată, iarna trecută

Documentarul, regizat și filmat chiar de subiecții săi – Gustav Hofer (realizator TV) și Luca Ragazzi (jurnalist-critic de film), doi urban smarties care formează un cuplu de 8 ani de zile – descrie traseul anevoios al legalizării căsătoriei între homosexuali. *Deodată, iarna trecută* redă prejudecățile tuturor categoriilor de oameni cărora această idee le repugnă: călugărițe, miniștri, secte religioase, bătrâni ultra-familiști, tineri îndârjiți și pune o întrebare: dragostea este sau nu mai presus de funcția ei fizică/ socială/ biblică(?) – reproducerea? Credincioșii și familiștii convingiți ar spune că da. Dar, ei bine, pe lume mai există și *gayii*. Și sînt destui încît să își merite statutul de *NOR-MALI*. Pentru că acest adjectiv se referă, într-un final, la cantitate și nu la calitate. Pentru că nu există vreo entitate superioară care să hotărască ce e normalitatea. Există doar reguli, cărți (Biblia!), prelegeri și prejudecăți care reglementează într-un sens sau altul lucrurile. Lupta e absurdă – se dă între oameni ca ființe individuale și miza e ființa umană ca specie. ■

– MIRUNA VASILESCU

Sîmbătă

După surpriza de anul trecut numită *En la cama*, în două personaje în spațiul unei camere, anul ăsta TIFF-ul aduce debutul absolut dement al regizorului chilian Matías Bize, despre mai multe personaje, filmate în spațiul unei simbețe de un „vecin” aspirant la meseria de operator. Vă jur că nu veți rîde nicăieri mai mult decît în acest film catastrofă filmat rudimentar, jucat și scris delirant, care dezvăluie potențialul imens al acestui chilian care începe să se facă tot mai simțit ca o adevărată forță a naturii. Să dispară toți inchipuiții care fac din filmatul din mînă ceva artsy-fartsy: Camera lui Bize e de o inocență și un comic monstruos. Sîmbătă nu e altceva decît ceea ce ar fi trebuit să fie un film făcut la o nuntă și se supune în întregime „esteticii” respective. Și toți cei care am simțit că nunta în fața camerelor e unul dintre cele mai sinistre lucruri posibile, ne vom simți răsfățați din plin. Nu săruturi țepene și în reluare, la comanda lui nea Pandele cameramanul pe care îl mai și plătești o avere, ci un mire în pielea goală care se tirăște cerînd iertare în genuchi cu crăpătura fun-

dului spre cameră și care încearcă frustrat să-i dea acestea un picior cu penisul fluturîndu-i în vînt. Umorul lui Bize e la limita crăpării, dar pînă la climax mai e. Nunta se transformă în reality show și din reality show într-o dramă subtilă și profundă. ■

– LAURA POPESCU

Vox Pop

Kenedi se întoarce acasă & Kenedi: Pierdut și regăsit

„Da, a fost ok, dar nu neapărat pe gustul meu. Mă așteptam la o poveste mai degrabă decît la un documentar, fapt care m-a deranjat și m-a plictisit.” Bogdan, 26 ani

„Nu știu, este foarte mișto personajul, foarte colorat.” Georgiana, 21

„Nu. Trebuia să fie mai scurt, povestea putea fi comprimată și astfel se evita apariția plictisului. A fost mult prea lung pentru cineva care nu are răbdare.” Mariana, 21 ani

„Nu mi-a prea plăcut din cauză că povestea era ușor lungită însă, în ciuda acestui aspect, subiectul abordat a fost interesant.” Ioana, 20 ani

„E foarte tare prima secvență cu el care face kung fu cu o salcie. Mi se pare o metaforă relevantă pentru războiul pe care îl poartă cu autoritățile.” Lia, 25

Daisy Diamond

„Foarte dur. Absolut damaging”, Buffy& Daddy, 20

„Ciudat. Chiar nu știu ce să mai spun.” (anonim)

„E un film complicat. Problema e că nu mi se pare nici provocator, nici dur, ci se află undeva la mijlocul lor. M-a enervat că părea mult prea căutat efectul. Vroia să te afecteze cu orice preț. Dar acțiunea principală este extraordinară. Nu am mai văzut așa ceva.” M., 18

Spot TIFF7 – 003: Radu Muntean

Radu Muntean, Elena Vancica

Ești veteranul spoturilor TIFF. Care dintre toate promo-urile de până acum e favoritul tău? La care te-ai distrat cel mai tare?

La primul, cu țărăncuța. De

atunci încerc să găsec un pretext să filmăm spotul festivalului la Cluj.

Te uitai la filmele cu James Bond când erai mic? Dacă da,

ce (nu) îți plăcea la ele?

Le aveam pe VHS pe cele din anii '80. Îmi plăcea ce plăcea la toată lumea: bătăile, mașinile și gagicile.

Cum îți se pare că se mulează Gabriel Spahiu pe ideea de Bond?

Perfect. Îl recomandă fizicul.

De ce jucării?

N-am avut încotro. Sean Connery și Vasluianu erau ocupați.

La ce se uită răufăcătorul la finalul spotului tău?

La agrafa de desfăcut cătușele, pe care o scuipe în palmă. Sper că pe ecran mare o să se vadă mai bine.

No Limit

Goana după moarte

În al treilea film al provocatorului Gregg Araki, un fan The Smiths și pașnic critic de cinema, ce scrie un eseu despre moartea filmului, se intersectează cu un *hustler* zărghit, antisocial, seropozitiv (ca și el) și cu puternice instincte criminale. *The Living End* e un poem *maudit*, o romanță

existențialistă deghizată în *road movie* nihilist, dar scaldat în umor negru, cu tot drumul însingurat al celor doi protagoniști/ amantși spre înșorita Californie – Mecca cinematografică ce ne/le populează imaginarul și care modelează *lookul* ultra-stilizat și arificializat al filmului. Al cărui prezent, doar

aparent real, e minat (bintuit?) de umbrele fantasmaticale ale trecuturilor cinematografului. Araki și-a transformat anti-eroii damnați într-un soi de Bonnie&Clyde (sau Thelma & Louise) în versiune *gay-trashy*-intelectuală – *outsideri* înfășurați în piele neagră, mai mohorâți și conștienți de lipsa lor de orizonturi/ viitor. Pe care aleg să o privească drept punct de pornire pentru o eliberare feroce și smintită din convențiile și restricțiile societal-morale. ■

– CARMEN MEZINCESCU

Program duminică, 1 iunie

Cinema Republica

11.00 **Bere cu ou / Malta con Huevo** (Chile, 2007) 88' / **Regia:** Cristobal Valderama (U)
13.00 **Arca rusească / Russkij kovcheg** (Rusia-Germania, 2002) 99' / **Regia:** Aleksandr Sokurov (ITR)
15.30 **Încă o poveste de dragoste / Kærlighed på film** (Danemarca, 2007) 100' / **Regia:** Ole Bornedal (FD)
18.00 **Detășare / Otryv** (Rusia, 2007) 83' / **Regia:** Aleksandr Mindadze (FR)
20.30 **Fantomelul lui Goya / Goya's Ghosts** (SUA-Spania 2006) 113' / **Regia:** Milos Forman (S)
23.00 **Ploy** (Tailanda, 2007) 107' / **Regia:** Pen-ek Ratanaruang (3x3)

Cinema Victoria

10.00 **Scurtmetraje Umbre I 75'** (US)
12.00 **Problema cu țintării și alte povești / Problemats komarite i drugi istorii** (Bulgaria, 2007) 100' / **Regia:** Andrej Paounov (S)
14.30 **Pericol real / Able Danger** (SUA, 2008) 85' / **Regia:** Paul Krik. **Cu:** Elina Löwensohn, Adam Nee, Michael J. Burg, Gregory Paul Martin (U)
17.00 **Sextet** (Olanda, 2008) 91' / **Regia:** Eddy Terstal (FL)
19.30 **Zona / La zona** (Spania-Mexic, 2007) 97' / **Regia:** Rodrigo Pla (C)
22.00 **Jamil, mergi în pace / Ma salama Jamil / Go With Peace Jamil** (Danemarca, 2008) 87' / **Regia:** Omar Shargawi (C)

Cinema Arta

10.30 **Patti Smith: Dream of Life** (SUA, 2008) 109' / **Regia:** Steven Sebring (DNR)
12.30 **Red Hot Chili Peppers: Documentar fără titlu / Red Hot Chili Peppers: Untitled Documentary** (SUA, 2008) 75' / **Regia:** David Hausen (DNR)
15.00 **CSNY Déjà Vu** (SUA, 2008) 96' / **Regia:** Neil Young (DNR)
17.30 **Revoluția mondială / Weltrevolution** (Austria, 2008) 91' / **Regia:** Klaus Hundsichler (DNR)
20.00 **Joe Strummer: Viitorul e nescris / Joe Strummer: The Future is Unwritten** (Irlanda-Marea Britanie, 2007) 124' / **Regia:** Julien Temple (DNR)
22.30 **Lou Reed: Berlin / Lou Reed's Berlin** (SUA-Marea Britanie, 2007) 85' / **Regia:** Julian Schnabel (DNR)

Cinema Echinox

21.30 **Om Shanti Om** (India, 2007) 169' / **Regia:** Farah Khan (ES)

Enigma

22.30 **În rind cu lumea / Be Like Others** (Canada-Iran-Marea Britanie-SUA, 2008) 74' / **Regia:** Tanaz Eshaghian (FL)
0.30 **Goana după moarte / The Living End: Remixed and Remastered** (SUA, 1992/2008) 85' / **Regia:** Gregg Araki (FL)

Muzeul de artă: Galerie

10.00 **Deodată, iarna trecută / Improvvisamente l'inverno scorso** (Italia-Germania, 2008) 85' / **Regia:** Luca Ragazi, Gustav Hofer (S)
12.00 **Simbătă / Sábado, una película en tiempo real** (Chile, 2003) 65' / **Regia:** Matias Bize (ITR)

Drive In Iulius Mall

22.00 **Trupa de elită / Tropa de Elite** (Brazilia, 2007) 118' / **Regia:** Jose Padilha (S)

Senzația Festivalului

Om Shanti Om

Remarcabila peliculă a regizoarei Farah Khan reușește să îmbine ishtyle-ul inconfundabil al Bollywood-ului cu bogăția referențială și autoreferențială a filmului contemporan. *Om Shanti Om* recrează cu umor, sensibilitate și un buget considerabil atmosfera din jurul filmelor indiene ale anilor '70. De remarcat o scenă delicioasă de 10 minute în care puteți vedea pe același ecran toate numele mari ale Bollywood-ului – motivația pentru enorma listă de mulțumiri din deschidere. Superstarul Bollywoodian Shakrukh Khan (Om Prakash Makhija / Om Kapoor) livrează la fel ca în deja clasică saga romantică *Veer-Zara* (2004) un personaj complet, formidabil atât în ipostazele romanțios-emoționante cât și în momentele de comic relief sau în item song-urile specifice genului. Și deși *Om Shanti Om* abundă în referințe interne (pe care din păcate doar adevărații consumatori de filme Bollywoodiene le vor prinde),

veți surprinde chiar și o serie de trimiteri la pelicule Hollywoodiene (*Gone With The Wind*, *Titanic*) sau europene (*Kopps* în spumoasa secvență a lui Akshay Kumar). Dacă în mai recentul și mai slabul *Tashan* (2008) se conta pe același tip de slalom inteligent între omagiu, pastişă și parodie pe *pharmoola films* ca în *Om Shanti Om*, filmul pe care îl veți putea vedea în proiecție unică în aer liber își datorează succesul fantastic mai mult căldurii și energiei pe care o emană în afara tuturor acestor elemente, dialogurilor spumoase și timpului acordat construcției personajelor principale. În încheiere voi menționa doar că întreaga redacție AperiTiff își va începe ziua de muncă la 6:30 dimineața pentru a putea fi și noi prezenți la proiecția de deseară. Nu știm unde veți fi voi dar noi ne pregătim să ne dezlănțuim în ritmurile indiene ale item song-urilor. ■

– RADU MEZA

Evenimente Speciale

Prăbușirea Casei Usher & Einuiea Live

Astăzi la ora 21.30 la Meeting Pointul de la Muzeul de Artă se întâmplă din nou: un film mut acompaniat live. *La Chute de la Maison Usher* (1928) este un film mut & cult în regia lui Jean Epstein, cu un scenariu adaptat de Luis Buñuel după povestirea omonimă a lui Edgar Allan Poe. Deși a trecut atât de mult, filmul a rămas captivant și surprinzător de bine realizat având în vedere tehnologia primitivă din anii '30. Un film horror ale cărui efecte speciale te hipnotizează

și te țin în suspans. În el se succed secvențe pe care le îmbini ca pe un puzzle. Atmosfera macabră va fi accentuată/ contrapunctată (?) de acompaniamentul muzical live al Ansamblului Einuiea. Aflați la a doua prestație la TIFF după *Nosferatu* de anul trecut, Ansamblul folosește toate combinațiile de sunete posibile, nu cântă după partituri și se lasă purtat de influențe turcești și ebraice. Surprinzător de pitorești pentru România, ei folosesc drept resurse muzicale diferite culegeri și manuscrise de epocă, dar se inspiră în egală măsură și din folclorul autentic românesc și din muzica veche de curte sau orășenească. Au susținut numeroase recitaluri în București și în diferite localități din țară, cluburi, librării, anticariate, târguri de carte sau centre pentru copii. Muzicienii au acompaniat și filme mute din expresionismul german și impresionismul francez, cum ar fi *Faust* de Friedrich Wilhelm Murnau sau *Cabinetul figurilor de ceară* de Paul Leni & Leo Birinski. ■

– CRISTINA ADELA CÎRLIGEANU

■ Nu rata *Om Shanti Om* – proiecție unică de la ora 21.30 – Open Air Echinox

Răzvan,
Copywriter

Ne implicăm la TIFF în stil mare!

THE BUSINESS CLASS HOTELS
CITYHOTELS
group

Cluj-Napoca, str. Sindicatelor nr.9-11
tel: +40 264 450.101 fax: +40 264 450.152 e-mail: contact@cityhotels.ro

www.cityhotels.ro

THE BUSINESS CLASS HOTELS

Iulius Mall partener al
**Festivalului Internațional
de Film Transilvania 2008**

www.iuliusmall.com

 IULIUSMALL

În căutarea TIFFarului

Episodul 2

Dragoste curată & pasiune bolnavă

Cele 7 păcate comise la TIFF

1. Care e filmul care ți-a plăcut dar nu vrei să recunoști pentru că e plăcere vinovată?
2. Ce ai ratat și nu trebuia pentru nimic în lume?
3. Ce ai făcut în timp ce ți-ai dorit cu disperare să fii la film?
4. Ce aveai de făcut de extremă importanță dar ai lăsat totul baltă și te-ai dus la film?
5. Despre ce film ai zis că ți-a plăcut numai ca să dai bine în ochii celorlalți?
6. Ce n-ai ratat cu nici un preț și apoi ne-ai înjurat pentru recomandarea din AperiTIFF?
7. Excesul tău nr. 1 de la TIFF.

Cristian

40 de ani, liber profesionist. I-am zis: sînt de la AperiTIFF și caut TIFFar. Mi-a zis: "L-ai găsit!" A descoperit TIFF-ul din fașă, i-a urmărit evoluția din aproape în aproape încercînd să nu rateze nici un minut... de film din viața acestuia.

Diagnostic: overdosed

Cele 7 păcate ale lui Cristian:

1. Nu am avut această problemă,

întotdeauna mi-am exprimat părerea și îmi asum plăcerile vinovate. Dau răspunsurile care îmi plac mie și am avut divergențe din această cauză însă nimic nu mă poate opri să-mi exprim ideile, fie ele și în contradicție cu ale celorlalți.

2. Am ratat anul trecut două filme pe care le-am văzut ulterior în particular, dar nu e același lucru. Filmele trebuie vizionate în ca-

drul festivalului că altfel își pierde valoarea, e vorba de atmosfera.

3. Am fost la job.

4. Cunoșteam o tipă de două săptămîni care mi-a stîrnit interesul, dar am lăsat-o cu ochii în soare ca să mă duc la un film.

5. Nu fac astfel de gesturi. Dacă nu-mi place, zic - nu am nicio ezitare cînd vine vorba de filmele de la TIFF.

6. Nu s-a întîmplat. Cu toate

că îmi place să citesc recenziile, simțul meu primează.

7. 7 - 8 filme pe zi.

Elena

23 de ani, studentă în București la Relații Publice și Publicitate, e îndrăgostită de „băiatul cu filme” (TIFFul, ce credeți?) de 3 ani de zile. Pentru el vine tocmai din Capitală și nu regretă niciodată alegerea făcută.

Diagnostic: inTIFFlove

Cele 7 păcate ale Elenei:

1. Taxidermia

2. 4, 3, 2 a lui Mungiu și *Restul e tăcere*, filme pe care le-am ratat din cauză că nu am mai prins bilete. De fiecare dată era super plină sala...

3. Cum vin să stau pe perioada festivalului la un prieten, tocmai o întîlnire cu el m-a împiedicat să ajung la filmul dorit.

4. Anul ăsta am licență și totuși am venit, iar anii anteriori aveam examene, dar nu a fost un motiv care să mă împiedice să vin la TIFF.

5. *Nu te supăra, dar*

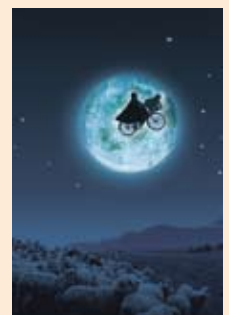
6. *Răutăciosul adolescent*, țin minte că era un scurt metraj premiat și laudat

7. Prea multe filme și întîlnirile cu prietenii clujeni mi-au scurtat somnul și am resimțit din plin. ■

Concurs

Cine a văzut cele mai multe filme la TIFF?

În ultimii șase ani ai fost la filme de dimineața pînă seara? Cîte filme ai văzut la TIFF? Uimește-ne! Trimite-ne biletele rupte dar păstrate cu grijă, înșiră-ne filmele! Ne rezervăm dreptul să ne povestești faza ta preferată din oricare dintre ele. Nu e ușor, dar pasiunea pentru filme îți poate fi răsplătită! Noi punem la bătaie o colecție de 3 ani de Republik și un interviu cu tine. Cel care ai văzut mai multe filme decît noi!

Fii apreciaTIFF

"Actorul este un tip care, dacă n-ar fi comentat, și-ar pierde auzul..."
Marlon Brando

Păreața ta creaTIFFă contează: Activează-ți Vodafone Internet pe mobil*, intră în Vodafone live! secțiunea TIFF/Fii apreciaTIFF și votează cel mai popular film Vodafone la TIFF 2008. Poți câștiga un telefon Sony Ericsson W910! Mai multe detalii: www.vodafone.ro/live/TIFF

* Trimite un SMS gratuit la 8877 (număr disponibil doar în rețeaua Vodafone) și vei primi un link prin care poți intra în Vodafone live! pentru a vedea preview-urile filmelor prezente la TIFF 2008.

Perioada concursului: 30 mai – 8 iunie 2008

Trăiește fiecare clipă

LOADING...

Direct din fabrica de vise Mercedes-Benz.

Noile generații SL, CLS și SLK.
www.mercedes-benz.ro

Mercedes-Benz

Model SL 350. Consumul de carburant (l/100km) combinat cu 16,1/12,6/ EEC (max 10,3 - max 10,3). Emisii de oxid de carbon g/km: min 240; max 246.
Model CLS 320 CDI. Consumul de carburant (l/100km) combinat cu 8,0/12,9/ EEC (max 7,4 - max 8,1). Emisii de oxid de carbon g/km: min 202; max 213.
Model SLK 200K. Consumul de carburant (l/100km) combinat cu 10,1/12,6/ EEC (max 7,7 - max 7,9). Emisii de oxid de carbon g/km: min 192; max 198.

InterogaTIFF

Sebastian Lelio

Cum sîntem la cea de a șaptea ediție a TIFFului o să am pentru tine șapte întrebări.

Sper să îți pot da șapte răspunsuri.

1. Nici nu mă îndoiesc de asta. Ești din Chile. O să vorbești mult. Asta e premiza mea. Să începem. Ai fost și anul trecut aici și ai câștigat marele premiu cu *Sagrada Familia*. E plăcut să revii în Cluj în ipostaza de membru al juriului de data asta?

Sînt foarte fericit că m-am întors. Anul trecut m-am simțit foarte bine aici, mi-au plăcut foarte mult oamenii din festival, publicul român, iar la sfîrșit mi-au dat și marele premiu. A fost un moment perfect pentru mine. Am amintiri foarte frumoase din acea perioadă și atunci cînd am fost invitat de Mihai să fiu membru al juriului am sărit în sus de bucurie. A venit la momentul potrivit. Acum lucrez la montajul ultimului meu film și am sentimentul unei vacanțe după nouă luni de muncă.

2. Cum ți-a influențat premiul de la TIFF cariera de regizor?

Cînd am ajuns și am văzut ce alte filme sînt înscrise în competiție nu aveam nicio speranță. Nici cea mai mică speranță. Desigur, e foarte important pentru cariera unui regizor să fie prezent la festivaluri, să cîștige premii. Premiul de aici are pentru mine în primul rînd valoare sentimentală. A fost o mare onoare. Să vezi că filmul tău are succes departe de țara ta, că oamenii se pot regăsi în povestea pe care o spui, că sînt emoționați. Cînd se întîmplă astfel de lucruri e ca și cum s-ar petrece un miracol. În același timp e foarte important să primești premii pentru că îți consolidează imaginea filmului. În concluzie, sînt și părți pragmatice atunci cînd e vorba de un premiu, dar și, inevitabil, părți care țin de latura personală.

3. Filmul tău a avut un parcurs impresionant. Ai participat la foarte multe festivaluri, ai luat și multe premii. În plus, succesul filmului tău a fost legat de ideea unui val nou în cinema chilian apropiat de cel românesc prin faptul că ambele au fost etichetate ca „poor cinema”. Ce crezi despre această alăturare?

Totul a început cu un film mic care treptat a început să aibă propria sa viață și, în cele din urmă nu s-a mai oprit. A depășit orice așteptări: mai mult de 150 de festivaluri, foarte multe premii. La fiecare festival ne ascundeam ca și cum am fi făcut ceva rău și așteptam reacțiile. Eram tot timpul uimiți și ne întrebam „Ce am făcut? Ce se întîm-

plă?”. Cred că există anumite puncte de legătură cu noul cinema românesc. Mai ales în termeni de atitudine. Viziunea personală asupra politicului, atenția acordată unor povești mici din care încercăm să creem impresia unui tot.

4. Cum te raportezi la ideea de nou cinema chilian? Simți că există o legătură între regizorii care sînt puși sub această etichetă? Sau, dimpotrivă, te vezi separat de toată această catalogare?

Există o legătură inevitabilă pentru că toți avem vîrste apropiate, facem filme în aceeași perioadă, sîntem din-o țară îndepărtată. E mai practic să alături nume și să le pui sub un titlu comun. Dar nu am planificat nimic, nu ne-am spus „o să facem filme așa și o să urmărim asta sau asta”. S-a întîmplat pur și simplu. Și după ce s-a întîmplat oamenii au început să facă legăturile. Aș spune că acum e o perioadă foarte interesantă pentru Chile în ceea ce privește cinemaul. E mult entuziasm, oameni tineri care fac filme din perspective diferite, cu o puternică dimensiune personală. E foarte interesant să faci filme în asemenea condiții.

5. Care sînt așteptările tale față de un film? Ca membru al juriului ce vei urmări la filmele din competiție?

Cred că întotdeauna caut să descopăr forța unui film. Aștept să fiu inspirat de filmele făcute de altcineva. Pentru mine cele mai importante puncte sînt descoperirea unei forțe personale care individualizează și să fiu emoționat, impresionat de ceea ce văd. Într-o anumită măsură să îmi schimbe viața, să le resimt ca un cîștig.

6. Ai menționat că lucrezi de ceva vreme la un nou proiect. Despre ce este vorba? Ai păstrat tehnica dialogurilor improvizate sau te-ai îndreptat spre o altă direcție?

Are multe puncte în comun cu celălalt film. E un film despre Crăciun. De fapt e o reinterpretare a genului. În același timp este un film despre adolescenți. E povestea a trei adolescenți orfani (într-un sens metaforic) care petrec seara de Crăciun împreună și ajung să improvizeze ideea de familie. Găsesc refugiu în această întîlnire și trec printr-un fel de inițiere, își pierd inocența și abia apoi devin capabili să aibă control asupra propriilor vieți, se maturizează. Este din nou bazat pe improvizație, nu le-am dat un scenariu fix. Dar de data aceasta e un film mai sofisticat din punct de vedere vizual. Are mai multă putere. Celălalt era mai degrabă punk.

7. După succesul pe care l-ai avut cu *Sagrada Familia* cum crezi că va fi receptat următorul tău film? Ești nerăbdător să termini noul film sau simți deja o oarecare presiune? Acum trebuie să menții ceea ce ai obținut...

E un amestec de sentimente. Întotdeauna am impresia că tot ce fac e groaznic. E modul meu de a mă raporta la propriile filme. Chiar și așa am impresia ca acum e un amestec de teamă și de speranță. Mai întîi teama și apoi speranța. Mai întîi am impresia că o să fie un dezastru, apoi îmi spun că trebuie să aștept și reacția celorlalți. Acum sînt destul de mulțumit de felul în care merg lucrurile cu noul film, deși mai am multe de făcut. O să fie gata la sfîrșitul anului. Am 70 de ore de filmare care necesită un proces de editare foarte atent. Acum lucrez și apoi o să văd ce o să se întîmple. Sper doar ca oamenii să nu fie foarte confuzi în legătură cu numele meu. Mi-am recăpătat numele pe care l-am avut pînă la vîrsta de zece ani, am reluat legătura cu tatăl meu și simt că trec printr-o perioadă de schimbare a identității. De asta nici nu îmi e atît de teamă pentru că simt că fac primul meu film din nou. ■

— ALEXANDRA CONSTANDACHE

Danish Focus

În rînd cu ceilalți

Republica Islamică a Iranului. Coduri morale stricte și valori tradiționale de neîncălcate. Surpriza? Operațiile de schimbare de sex sînt legale pentru cei care sînt „diagnosticați” ca transsexuali. Ceea ce e interzis în Iran este homosexualitatea. Gay-ii au totuși șansa de a iubi pe cine vor dacă își „fabrică” un organ sexual opus cu cel al obiectului afecțiunii lor. Regizoarea Tanaz Eshaghian însoțește cîțiva astfel de tineri, urmărind întregul proces: de la luarea deciziei la pregătirea pentru operație. Avem acces liber în intimitatea unor oameni care sînt dispuși să recurgă la cea mai drastică opțiune pentru a fi acceptați de societate și pentru a nu se mai autoconsidera imorali. ■

– MIRUNA VASILESCU

cea mai bună selecție de canale de Televiziune
viteză mare la pachetele de Internet
convorbiri nelimitate în rețeaua de Telefonie

Toate de la UPC, furnizorul tău de 3Play!

www.upc.ro

tv • internet • tel
Simplu. Pentru fiecare.

My name is Bond... James Bond

But in Cluj, also Vasluianu... Andi Vasluianu, Spahiu... Gabriel Spahiu, Brănescu... Mimi Brănescu, Ivanov... Vlad Ivanov, Piersic Jr... Florin Piersic Jr., Chirilă... Tudor Chirilă, and Marinca... Anamaria Marinca

Since its first year the Transilvania International Film Festival has taken inspiration from film history for its posters and publicity campaigns – TRANSILVANIA written as HOLLYWOOD in the hill; the Walk of Fame staged in a wheat field; a local Marilyn Monroe with the wind blowing under her traditional skirt; E.T. as a lamb in a handlebar basket; different shapes of Romanian polenta; and last year a famous neighbour, Count Dracula, during a casting session. This year the festival invited seven Romanian directors to reinvent and adapt UK writer Ian Fleming's James Bond mythology for a series of 40-second teasers (accidentally coinciding the 100th anniversary of Fleming's birth – on 28 May, 1908; he died on 12 August, 1964). The directors – Radu Muntean, Corneliu

Porumboiu, Nae Caranfil, Bogdan Mustață, Tudor Giurgiu, Adrian Sitaru and Paul Negoescu – each chose an actor to pose in an instantly recognisable posture, inspired by the outlaws of Captain Șaptecai, a Romanian Robin Hood character. On the official festival poster, shot by Cosmin Bumbuț, you could easily mistake the seven actors – Andi Vasluianu, Gabriel Spahiu, Mimi Brănescu, Vlad Ivanov, Florin Piersic Jr, Tudor Chirilă and Anamaria Marinca – for dangerous criminals on a killing mission. On Saturday, 7 June, at a press conference in Cluj, the festival will release a DVD including all seven clips. And during the day the Bond impersonators will scare audiences at the Republica Cinema. ■

JORN ROSSING JENSEN

TIFF Special

Audience First, but Industry Follows

The Transilvania International Film Festival has become increasingly important for foreign producers, sales agents and festival programmers

Foremost, an audience showcase, last year reaching 55,000 admissions, the 7th Transilvania International Film Festival in Cluj pulled them in on the opening night (Friday, 30 May), crowding the Cinema Republica for Austrian director Michael Haneke's *Funny Games*. "On the first day we screened 18 films between 10am-02am, and attendance was strong. Among the new venues was Cinema Drive-In Iulius Mall, which received 250 cars for Martin Scorsese's *Shine a Light*, the Rolling Stones movie," said executive festival director Rik Vermeulen.

Rik Vermeulen

However, with the high profile of New Romanian Cinema in the international markets, the festival – which is Romania's largest and the first to receive EU backing – has become increasingly attractive to foreign producers, sales agents and festival programmers.

"To me it is important to go, because I would like to continue my relationship with Romanian cinema, and mainly see the latest local productions," explained French producer and international sales agent Philippe Bober, of Paris-based The Coproduction Office. "But also because Cluj is a young festival with a good energy, which usually gathers a lot of interesting film professionals whom I would like

to meet." Bober bought Cristi Puiu's *The Death of Mr Lazarescu* (*Moartea domnului Lăzărescu*) after a Paris screening in 2005, before the film went to Cannes. "And I assure you at the time nobody was talking of a Romanian wave or New Romanian Cinema," he recalled, but he sold it to over 25 countries. His second Romanian acquisition, Corneliu Porumboiu's *12:08 East of Bucharest* (*A fost sau n-a fost?*, 2006), went to more than 30.

"The Romanian Days section was introduced in the festival's

second year, and has developed into one of the cornerstones of the event. Most of the Romanian film industry comes down from Bucharest – after all, a 500-kilometre trip – to participate not only in the presentation of new films, but also in conferences, panels and introductions of upcoming projects," added Vermeulen. "We are usually launching several new Romanian films here, as well as screening for the first time in the country the titles which have just returned from Cannes. We have started to set up training programmes and workshops for the young generations. Among the new initiatives this year is a focus on cinema from Moldova, both with finished films and works-in-progress."

“With Romania joining the European Union, it has become interesting for foreign producers to be involved in Romanian productions, as well as bringing in their own projects to be realised here. Currently the No 2 developing city in the country, Cluj is boasting a rapidly growing infra-structure which will benefit both the film industry and the festival,” Vermeulen concluded.

Foreign producers arriving for this year’s festival include Marie-Pierre Macia, of MPM Films France (who is also a member of the jury); Laszlo Kantor, of UJ Budapest Film Studios, and Viktoria Petranya, of Proton Cinema, both Hungary; Thanassis Karathanos, of 20 Vision Film Production, and Alexander Ris, Neue Mediapolis Filmproduktion, both Germany; comissioning editor Michal Reilhac, of ARTE France Cinema, France.

Joining Bober’s international sales agency are, among others, Anais Clanet, of Wide Management, and Luc Ntonga, of Insomnia Film Sales, both France; also French distributor Philippe Tasca, of Rendez Vous Pictures. On the list of festival programmers are Alicona Schumakova, of the Venice International Film Festival; Lee Young-in, of the Pusan International Film Festival; and Jacobine van der Vloed, representing the CineMart at the International Film Festival Rotterdam. This 2008 selection for the Romanian Days in Cluj comprises the recent Palme d’Or winner from the Côte d’Azur, Marian Crişan’s short *Megatron*, as well as Radu Muntean’s *Boogie*, which was on show in Directors’ Fortnight - totalling eight features (four premières) and 22 shorts. The festival, which will wrap on 8 June, will unspool 200 films, including 127 features and 73 shorts. So far this year’s Transilvania International Film Festival will receive a total of 600 guests, including 250 press and 150 foreign film professionals. ■

– JORN ROSSING JENSEN

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA

**1 GUST ATÂT DE BUN
1 ZÂMBET LA UN FILM**

NESCAFÉ

Partener TIFF, Cluj,
30 mai - 8 iunie

Cumpărături pe credit plus cumpărături pe puncte!

CARD DE CREDIT

- credit până la 20000 Lei
- perioadă de grație până la 60 de zile
- puncte de fidelitate

PUNCT CARD

Se spune că mersul la cumpărături relaxează, iar acum e mai adevărat ca niciodată. Ori de câte ori plătești cu cardul de credit Punct Card, acumulezi puncte de fidelitate pe care le poți folosi... tot la cumpărături! Și pentru că femeile și bărbații au preferințe diferite la cumpărături, și cardurile sunt diferite. Pentru lista completă a avantajelor Punct Card intră pe www.cardcreditbrd.ro

BRD
GRUPUL SOCIETĂȚI GENERALE

Tot mai simplu

tel: 0200 800 800, www.brd.ro

APERITIFF / 14

Must See

Sextet

Eddy Terstall continuă seria de filme dedicată obiceiurilor amoroase ale olandezilor, după *Simon*, apărut în 2004. *Sextet* e un romance rezolut, care își bagă de la început în cap să spună și să arate tot, dar fără să se ia mult prea în serios, fiind, totuși, o povestioară frivolă despre sex. La fel ca și britanicul *Scenes of a Sexual Nature*, *Sextet* nu vrea, pe cât posibil, să lase neconsolat niciun „focus group”, așa că aflăm despre problemele de adaptare socială/rasială/riverană a unor lesbiene doldora de prejudecăți hilare, de dorința altora două de a avea un copil, așa cum a lăsat Dumnezeu pe pământ, fapt pentru care se trezesc pe cap cu doi hândrălai unguri din Transilvania („gyere ide te budos kurva”- e frumos să auzi asta și altundeva decât pe Eroilor) sau de escapada flască a unui scriitor celebru (aduce cu Dan Chișu) cu o admiratoare *in her prime*, neconsolată acasă de soțul plecat la War Games sau de un pariu între doi frați rămași fără activitate pe durata vacanței. Niciuna dintre povești nu e completă și nici nu prea vrea să se termine, problemele sexuale fiind deja atât de anonime în Olanda, încât Terstall nu se poate mobiliza să facă din ele narațiuni de sine stătătoare. De fapt, pare ocupat să mai bage câte un fitil în (exageratele, dar hazliile) relații olandezo-belgiene sau în mediul cinematografic academic, unul mult prea supus, crede Terstall, temelor politice sau social – rasism, violență etc. Mai degrabă are chef să adune la un loc niște povești banale (cu nuditate din plin, deci e de mers la filmul ăsta) despre cât de plictisiți sînt olandezii cînd vine vorba de sex și probleme conexe. ■

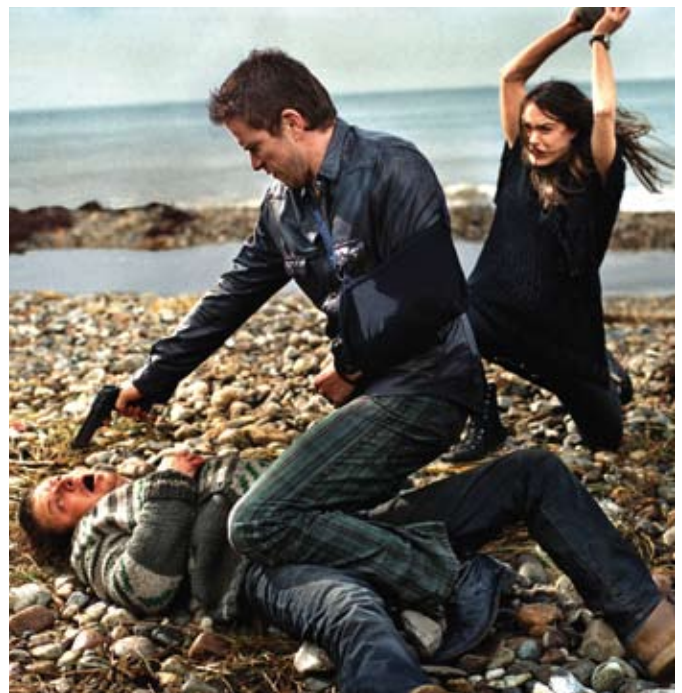
– MARK RACZ

Focus Danemarca

O altă poveste de dragoste

Jonas e un adult frustrat, prins într-o viață care nu-i mai oferă nicio satisfacție – se numește criza vârstei de mijloc. Are doi copii frumoși, o nevastă cu care încă mai face sex, dar mai ales cumpărături, și o slujbă ciudată care l-a transformat într-un individ cam greu de impresionat: fotografiază cadavrele pentru poliție. Însă e imposibil să nu rămîi șocat cînd din cauza rabiei tale de mașină blocată pe șosea, se petrece un accident tragic, în urma căruia o femeie frumoasă ajunge la spital în comă. Așa că Jonas face greșeala de a se interesa de starea femeii (Julia) și sfîrșește prin a se îndrăgosti de ea și a-și părăsi familia. Acțiunile lui pot fi efectele unui lanț causal inexplicabil (soarta), sau ale șarmului și misterului pe care, spre deosebire de placida lui soție, Julia îl respiră prin toți porii. Pot fi însă și primii pași spre nebunie ai unui om care se agață cu disperare de singurul lucru nou și palpitant din viața lui: o altă viață. La polul opus, un film danez care arată și se „mișcă” foarte bine, beneficiind de un regizor care știe cum să facă o femeie sexi chiar dacă e imobilizată la pat și fața ei e brăzdată de cicatrici. O definiție corectă și concretă a crizei vârstei de mijloc și a alienării ca unică urmare. Și dovada clară că obiceiurile societății consumeriste [v. supermarketul] sînt unul din motivele declanșării crizei de mijloc. Planul vizual este separat de cel auditiv: auzim ce se întîmplă în capul lui Jonas, vedem ce i se întîmplă în realitate lui Jonas. Rezultatul: o viziune brută asupra lipsei de comunicare dintre oameni. ■

– MIRUNA VASILESCU

Supernova

Fantomele lui Goya

Nu este chiar biopicul care să ajute elevii să treacă cu brio examene la istoria artei. Este mai mult un film despre un ev tulbure: Spania dintre secolele XVIII și XIX, torturată și violată de toți, de la Inchiziția Catolică la armata napoleoniană și de la curtea regală pierdută în alte sfere la armata britanică. Și, deloc surprinzător din partea unui individ care i-a filmat biografia scandalos-lubrică lui Larry Flint ca pe un manifest al libertății de exprimare, este un film despre America de două secole mai târziu. Povestea fetei de familie bună aruncată în temnițe și torturată de Inchiziție pentru că a refuzat să pape friptură de porc se întinde pe 21 de ani. Cu elipse temporale neanunțate, discuții despre relația dintre adevăr și tortură, violuri și degradare umană. Portman se descurcă onorabil în rol dublu (victimă și rezultat al violurilor Inchiziției), Bardem este bun (cum altfel) în rol de torturător și inchișitor și prefect revenit, după ani, cu ideile Revoluției Franceze în brațe. Ipocrizia să trăiască, nu? Skarsgard este periferic (deși este Goya) și nici nu încearcă să „fure” un film, care, de fapt și de drept, nici nu-i al lui. Costume, fast și parfum de epocă există, pe alocuri absurdul și umorul negru sclipesc și este una dintre melodramele care chiar merită o vizionare. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

Poza zilei

TIFF...mură-n gură

Fii creaTIFF

"Arta cinematografică înseamnă să surprinzi pe peliculă ce este și ce nu este în cadru."
Martin Scorsese

10 zile vizionare, 200 de filme din 39 de țări și tot atâtea motive să fii conectat la sursa de inspirație Vodafone Live! secțiunea TIFF.

Ține-ți telefonul aproape, explorează-ți creaTIFFitatea și poți fi oricând premiat ca regizor, cineast, spectator, interlocutor, vizionar, critic, surfer sau arTIFFst de renume!

TIFF, Ediția 7
 Cluj, 30 mai – 8 iunie 2008.
Trăiește fiecare clipă

LOADING...

Let's Go Digital!

Workshopul de Film Let's Go Digital! a început

La TIFF nu doar se vizionează, dar se și fac filme. Atelierul de film al TIFF, aflat anul acesta la a 6-a ediție a început sâmbătă, 31 mai. 19 adolescenți din 14 localități din România au sosit la TIFF să facă film. Până la finalul festivalului ei vor trece prin toate etapele realizării unui film de scurt metraj – scrierea scenariului, filmare, editare. Vor folosi echipamente digitale profesionale oferite de iStyle și Sony. Vor lucra în echipe de 3 și vor fi coordonați de cei 5 trainerii Let's Go Digital!: Sorin Botoșeanu, Iulia Murgu, Neil Colțofeanu, Horea Murgu, Bogdan Ștefan. Ca în fiecare an, filmele realizate în cadrul workshopului Let's Go Digital! au o temă comună. În această ediție, tema filmelor este MOMENTE DECISIVE. Cele 5 filme realizate de cei mai tineri invitați ai TIFF vor putea fi vizionate vineri, 6 iunie, la ora 21.30 în la Meeting Point TIFF. ■

Blog

ANCA GRĂDINARIU (APERITIFF@TIFF.RO)

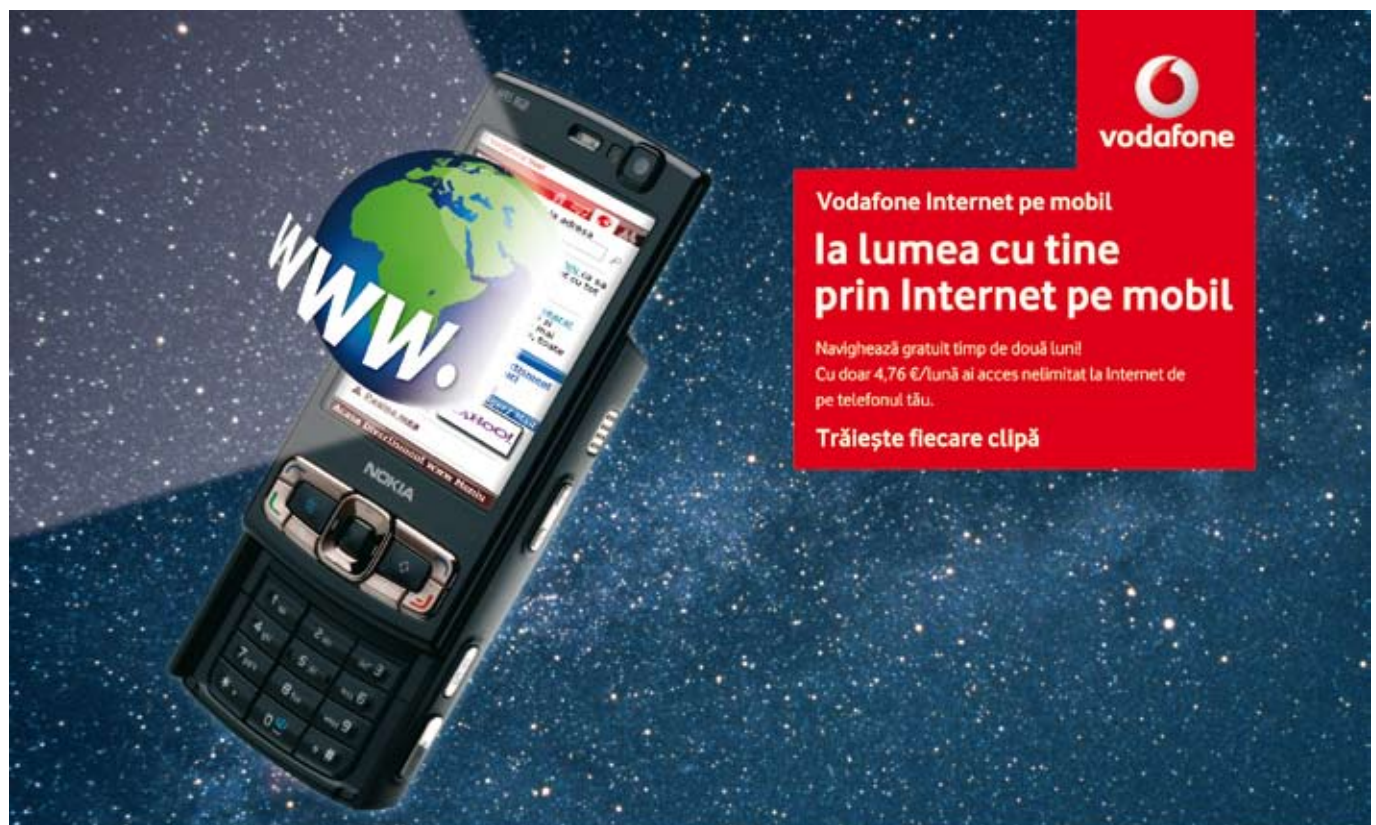
It's only Rock'n'Roll (II)

Anul acesta, Clujul e într-o efervescentă dispoziție rock'n'roll. Aseară, la Drive In, ca într-o scenă bonus din *American Graffiti*, oamenii și-au scos boxele în afara mașinilor și au dansat pe capote. Se întâmpla la proiecția cu *Shine a Light*, rockumentarul lui Scorsese despre dinozaurii de la Rolling Stones. Ambiția lui Chirilov (al cărui fanatism popcult a impregnat și singura revista de acest tip din România – *Republik*) de a dedica o secțiune fuziunii dintre rock și film, a reușit să dinamiteze, în sfârșit, spiritele. Mă aștept la extazuri, de data asta ceva mai interiorizate, și diseară la *Heima*, cronică unui turneu al islandezilor de la Sigur Rós, trupă despre care un critic de la britanicul *NME*, a spus, într-o formulare antologică, de o obscenitate transcendentală: „a-i asculta, e ca și cum i-ai suge...divinității” Coming down-ul se va face tot la Enigma, cu o supradoza din rockul cel mai pur injectată de documentarul despre reuniunea celor de la Pixies. E drept că ei n-au mai scos demult ceva nou, dar sună oricum mai bine decât mai toate trupele actuale strînse laolaltă. Și apoi, când atîția imitatori fac ban gros copiindu-le sound-ul, sînt ei de condamnat că încearcă să profite, după decenii de „subsol”, de faptul că, mai nou, au fost instituiți oficial ca legende? Sînt curioasă dacă voi vedea și secvențe de la Benicassim, concert la care am avut șansa să ajung și unde, peste 30000 de fani au început să se împingă cu violență spre scenă, pulverizînd bara de protecție. Trupa s-a re-

tras cam 30 de minute, iar organizatorii au folosit furci gigantice pentru împrăștierea mulțimii înnebunite. Cît de bizar a fost să văd, atunci, adulația unor adolescenți pentru Frank Black, eroul meu optzecist, acest semi-zeu rock cu moacă de contabil.

Cobain spunea, în momentele sale cele mai umile, că Nirvana nu s-a vrut decît o *tribune band* pentru Pixies. În *About a Son* – uluitoarea peliculă de montaj care îi este dedicată și pe care o puteți vedea pe 6 iunie, figura lui Kurt nu ne este arătată decît în final. Pînă atunci, avem un șir de imagini evocatoare înfățișînd locurile în care rockerul a trăit, a mers la școală, a muncit și a cîntat. Pentru că n-a putut folosi piesele Nirvana, regizorul AJ Schnack a trebuit să găsească soluții ingenioase, de aceea *About a Son* e un documentar puternic neconvențional, fără imagini de arhivă sau interviuri cu apropiați. E altceva, ceva ce combină biografia impresionistă, eseul poetic, confesiunile și ședințele psihiatrice. Kurt se revelează, de cele mai multe ori, șocant de inteligent și autocritic, dar și furios și defensiv pînă la paranoia. Vedem (auzim, de fapt) un tînăr teribil de înzestrat, cu o capacitate miraculoasă de a se reinventa. Dar și unul permanent rănit, muribund de vulnerabil, propulsat de un nucleu nefericit de durere și dorință.

Cu siguranță, Austria nu are parte de o reputație recentă prea bună – veștile care ne vin de acolo par sequel-uri ceva mai creepy la filmele lui Ulrich Seidl. Dincolo de aparența burgheză, înalt culturală, se ascunde multă perversiune și alienare. Adică exact ce au încercat să ironizeze, în concerte demente, anarhiștii de la Drahdwaberl (din care, ulterior, s-a desprins singurul superstar pop austriac, miticul Falco). *Weltrevolution*-ul de miine este șocant, ultragiant, adică 200% rock'n'roll. ■

vodafone

Vodafone Internet pe mobil
**la lumea cu tine
 prin Internet pe mobil**

Navighează gratuit timp de două luni!
 Cu doar 4,76 €/lună ai acces nelimitat la Internet de pe telefonul tău.

Trăiește fiecare clipă

Oferta este valabilă pentru toate abonamentele Vodafone. Dacă păstrezi serviciul activ după terminarea perioadei de testare de 2 luni, acesta este taxat cu 4,76 €/lună cu TVA inclus. Serviciul se poate dezactiva gratuit după cele 2 luni de testare. Detalii în magazine și pe www.vodafone.ro.